ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРН... ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ
ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬ... ВІКУ

ISSN 0132-3288

МАЛЯТКО

12
ГРУДЕНЬ
1986

ГРУДЕНЬ

30 ГРУДНЯ — ДЕНЬ УТВОРЕННЯ СРСР

Вірш Інни КУЛЬСЬКОЇ

— Дай нам снігу,
Місяць грудень,
Ми гуляти
В сніжки будем! —
Місяць грудень
Нас послухав,
В крижану дуду
Подмухав,
Цьвохнув
Білим батіжком
Та й пішов
Трусить сніжком.

БІЛИЙ СНІГ

Вірш Володимира БОСЮКА

Цілий день на моріг
Падають сніжинки.
Білий сніг, білий сніг
Геть замів стежинки.
Вітерець-пустунець
Віхолу здіймає,
А мороз-морозець
Всіх за ніс щипає.

ПОРОША

Вірш Галини ДЕМЧЕНКО

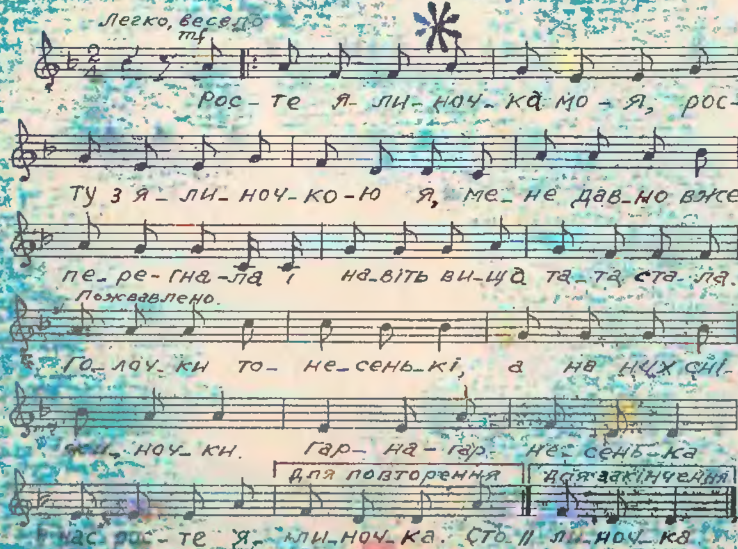
Мов хазяєчка хороша,
Побілила все пороша.
Любо глянути довкола! —
Білі луки, ліс і поле,
Навіть зайчик між снігів
До краплиночки збілів.
Всі радіють: «Ну й хороша
Ця хазяєчка пороша!»

Малюнок Тамари ЄЛИСТРАТЕНКО

ЯЛИНКА

Слова Григорія ГРАЙКА
Музика Іди ШАЙКІС

Росте ялиночка моя,
Росту з ялиночкою я,
Мене давно вже перегнала
І навіть вища тата стала.

Приспів:
Голочки тонесенькі,
А на них — сніжиночки.
Гарна-гарнесенька
В нас росте ялиночка!

Не скоро прийдуть теплі дні —
Дуби із вербами сумні.
Лише ялиночка зелена
Стоїть весела біля клена.

Приспів.

ОЛЕНЧИНЕ СВЯТО

Написав Віктор БЛИЗНЕЦЬ
Малюнок Якима ЛЕВИЧА

В Оленки болить горло. Мама сидить біля ліжка й тихо наспівує:

Спи, маленька донечко,
Спи, моя хороша.
Замерза віконечко,
Стелеться пороша.

— Мамо!— висовує Оленка носа з-під ковдри.— Завтра ж новорічний ранок! Правда?

— Правда.

— У наш садок привезли ялиночку. Таку маленьку, чепурну. Маринка подивилась на неї і питає: «А де іграшки?» А Надія Іванівна й каже: «Давайте самі зробимо».

Оленка примружилась. Мабуть, згадала, як вони гуртом робили іграшки. Вовчик зірку вирізав. Оленка теж старалася — білочку зліпила. А Юрко склеїв паровоз. Багато-багато іграшок зробили. Тоді Надія Іванівна підійшла до ялинки і спитала:

— Куди ж ми Вовину зірочку почепимо?

— Вовину зірочку — аж на верхівочку!— гуртом проспівали малята.

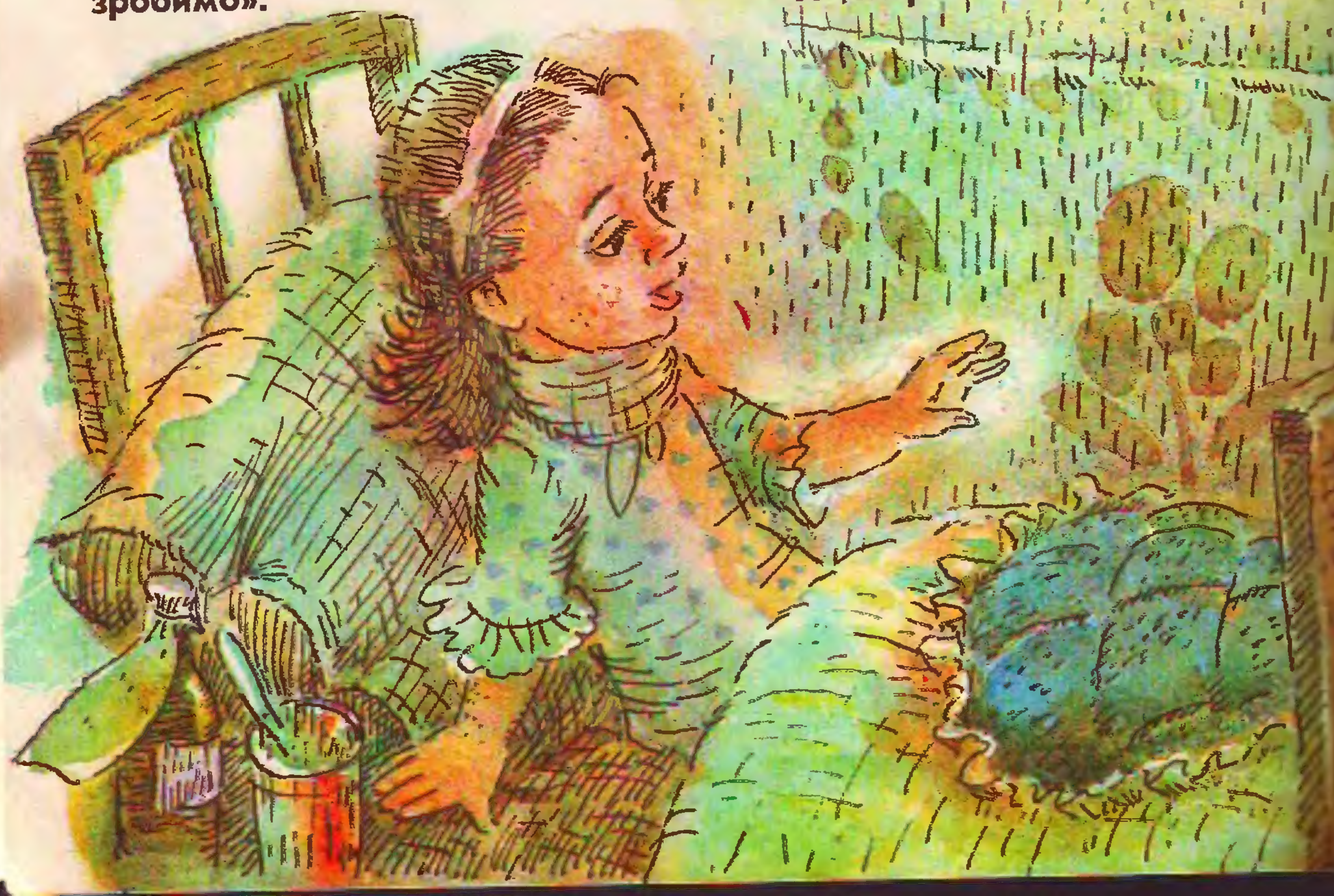
— А Юрків паровоз?

— Де Дід Мороз, там і паровоз!— вигукнули всі, а Оленка найголосніше:— Дід Мороз на паровозі подарунки всім розвозить.

— А куди, скажіть, Оленчину білочку?

— Оленчину білочку — на лапату гілочку!

— А Маринчиного ведмедика?

— Ведмедика — на велосипедика!

— Не хо-о-чу!— запхикала вередлива Маринка.— Він упаде і розіб'ється.

Даремно пхикала Маринка: ведмедик не впав і не розбився.

— От і готова в нас ялинка до свята!— обвела всіх поглядом Надія Іванівна.— Завтра приходьте з мамами й татами. Будемо співати, будемо танцювати. Новий рік стрічати...

Розказала Оленка мамі, як вони новорічну ялинку наряджали, і зажурилася. Усі її друзі будуть веселитись, одна вона, Оленка, лежатиме в постелі.

Раптом хтось подзвонив до них. Мама відчинила двері. Дивиться: стоїть біля порога чепурненька ялиночка, і нікого близько немає, тільки потупотів хтось по східцях. Повернулась мама весела:

— Дивись, Оленочко, ялинка. І написано: «Оленці від Діда Мороза».

Глянула Оленка на ялинку, заплескала з радощів у долоні:

— Мамо! Я знаю, звідки Дід Мороз ялинку приніс. Знаю, знаю! Он де верхівочка — там Вовина зірочка. А де Дід Мороз — Юрків паровоз. От і в мене буде свято.

Ішли ми з Гавчиком засніженим берегом Дніпра. То тут, то там у кризі чорніли промивини, і в них жебоніла швидка вода.

Раптом до однієї з промивин пурхнула невеличка бурувата пташка. Обсмикнула дзьобиком білий фартушок на грудях, весело тінькнула і бульк у воду. Гавчик на мить отетерів, а тоді кинувся до промивини.

— Стій!— загукала я.— То ж водяний горобчик — рінник. Зараз він вискочить назад — і ти його налякаєш.

Не встиг Гавчик відбігти до берега, як рінник випірнув з води і знову опинився на кризі...

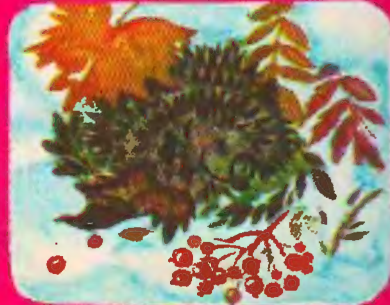
Мабуть, не кожен чув про цю дивовижну пташечку. Вона пірнає в ополонку, не боячися ні глибокого місця, ні морозу. І робить це зовсім не для того, щоб загартуватися. Під водою рінник добуває собі їжу. Він ловить різних комах-плавунців, личинок, навіть дрібненьку рибку. Своє пір'я пташинка змазує спеціальним жиром. Тому до неї зовсім не пристає вода. Глянеш на рінника, що, як водолаз, хоробро йде по дну річки,— а він ніби із срібла, бо все його тільце рясно вкрили манюні повітряні бульбашки.

КАЛИНКА

Цілісіньку зиму солодко сплять у своїх хатках і ведмедик, і борсук, і їжачок.

Малюнок Віри БРАХНОВОЇ

Загадки

Невеличкі дві хатини,—
В них з ниток підлога й стіни,—
По п'ять братиків малих
Мешкають в хатинах тих.

Рукавички й пальчики

В снігову студену пору
Всі ми — друзі дітвори,
Возять діти нас на гору,
Ми їх возимо з гори.

Санчата

Наша матінка — завія
Нас із сита всюди сіє,
А як сонце припече —
Ми струмочком потечем.

Сніжинки

Смішинки

Написав Микола ТОМЕНКО

От так диво!—
Сніговик
Загубив десь черевик.
Тупа босою ногою,
Топче стежку під вербою.

Написав Вадим КРИЩЕНКО

Похвалився хлопчик Стах
Петрику-сусіду:
— Завтра я на ковзанах
Падати поїду.

СНІГУРОНЬКА

Російська народна казка

1. Жили собі дід та баба. Усе б гаразд, одна біда — не було в них дітей.

2. От настала зима. Вийшов дід на город і ну ліпити доньку із снігу.

3. Раптом Снігуронька очі розплющила, усміхається.

4. А далі махнула рукою — і вийшла із замету жива дівчинка.

5. Росте у старих донька, щодень краща стає — станом гнучка, лицем біла.

6. А що вже добра, що вже розумна та роботяща!

7. Непомітно збігла зима. Стало пригрівати весняне сонце.

8. Тут Снігуронька й зажурилася. Мовчить і в холодок ховається.

9. Як зацвіли на луках квіти, зібрались дівчата пісень співати, танок водити. Снігуроньку кличуть. Пішла вона. А журба її все одно не полишає.

10. Під вечір розпалили дівчата вогнище і гайда через нього стрибати.

11. Стрибнула й Снігуронька — та обернулась на хмарину і зникла в небі.

Намалювала Галина ЧЕРНЕНКО

Маляткова пошта

Любі друзі! Моя поштова скринька повна-повнісінька ваших малюнків. Молодці, що відгукнулися на прохання намалювати свої улюблені іграшки. Ще й зробили це неабияк, а старанно, акуратно. Тому й малюночки вийшли просто чудові.

Іграшка Віки ПОГРЕБНЯК, м. Полтава

Іграшковий куточок Миросі КОВАЛЬЧУК, м. Збараж Тернопільської обл.

Іграшка Саші ПОНОМАРЕНКА, с. Солонищівка Харківської обл.

Іграшка Інночки БАЛТЯН, ст. Борщі Одеської обл.

Іграшка Олексійка КАРАТЄЄВА, м. Городок Хмельницької обл.

...грашка Віті КИРИЧЕНКА, ...м. Леонтовичі Кіровоградської ...бл.

Іграшка Оксани ОРИШКІНОЇ, м. Броди Львівської обл.

Іграшка Олі МАРКОВСЬКОЇ, м. Київ

Може, хтось іще не встиг зобразити свою найкращу іграшку, то, не гаючись, беріться до роботи. Нагадую, що малювати треба фарбами або фломайстерами на цупкому папері без лінійочок.

МАЛЯТКО

МАЛЯТКО

Засновано 1960 р.
Київ
Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь»

МАЛЫШОК
№ 12 (324) 1986

Ежемесячный журнал ЦК ЛКСМУ для детей дошкольного возраста (На украинском языке)
Основан в 1960 г.
Издательство ЦК ЛКСМУ «Молодь»
Адрес редакции: 252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44
Тел. 446-58-82, 441-04-75.

Головний редактор С. О. Єфіменко.

Редакційна колегія:
А. І. Григорук (відповідальний секретар), А. С. Камінчук, Н. Й. Лопухова, К. В. Назаренко, Л. М. Письменна, О. Л. Рябокляч, Л. Я. Сергієнко, Є. А. Таранова, А. К. Тетьора, О. Н. Яблонська.

Художній редактор Я. Д. Левич.
Технічний редактор В. О. Власенко

Здано до набору 18.09.86.
Підписано до друку 28.10.86.
Формат видання 84×108 1/16.
Друк офсетний.
Умовн. друк. арк. 1,68.
Умовн. фарбовідб. 10,08.
Обл.-вид. арк. 2,67.
Тираж 638700 пр. Зам. 6-274.
Поліграфкомбінат ордена «Знак Пошани» видавництва ЦК ЛКСМУ «Молодь» 252119, Київ-119, вул. Пархоменка, 38—44.
Полиграфкомбинат ордена «Знак Почета» издательства ЦК ЛКСМУ «Молодь». 252119, Киев-119, ул. Пархоменко, 38—44.

Малюнок на обкладинці Наталі Корнеєвої
Макет Галини Черненко

Текст набрано із застосуванням вітчизняного фотонабірного комплексу «Каскад».

Індекс 74304.

КОНКУРС ОБКЛАДИНОК

Дорогі друзі!
Ви вже, мабуть, здогадалися, яке завдання вас жде! Правильно, треба назвати номер обкладинки, що сподобалась вам найбільше. Гуртом ми визначимо переможця між художників. Отож чекаємо ваших листів.

Фото Миколи КОНОНОВА

3-89

